

Załącznik 4

WYBRANE PRZESŁANKI PRZEJŚCIA DO PRACY Z OSOBĄ/RODZINĄ W FORMULE ZZK NA POSZCZEGÓLNYCH ETAPACH METODYCZNEGO DZIAŁANIA. POSZERZENIE TEMATYKI

Do pracy w formule ZZK można przejść **na każdym etapie metodycznego działania pracownika socjalnego z osobą lub rodziną**. Poniżej zaprezentowane zostały przykładowe przesłanki **przejścia z pracy w relacji osoba lub rodzina z pracownikiem socjalnym**, w oparciu o metodę indywidualnego przypadku (lub inaczej pracę socjalną regularną), **do pracy multiprofesjonalnej**, czyli w ramach działań ZZK.

ETAP DIAGNOZY POGŁĘBIONEJ

Przesłanką do zasugerowania rodzinie potrzeby powołania ZZK na etapie diagnozy jest:

1. Wielopropblemowość sytuacji osoby, rodziny.
2. Potrzeba dostarczenia i uspoźnienia informacji o osobie/ rodzinie, posiadanych przez różne instytucje.
3. Stwierdzenie, że OPS nie jest w stanie w ramach posiadanych zasobów podjąć dalszych kroków w pracy z osobą/rodziną z powodu braku:
 - odpowiednich zasobów do rozpoznania sytuacji (np. brak kompetencji, narzędzi),
 - odpowiednich zasobów do stworzenia i realizacji planu pracy (niewystarczająca oferta form pomocy),
 - wyspecjalizowanych osób w OPS, które mogą wesprzeć pracownika socjalnego w diagnozie sytuacji osoby/rodziny.
4. Występowanie niejasności lub wieloznaczności przejmowanych ról oraz zadań z nimi związanych przez instytucje.
5. Niemożność zrealizowania oczekiwań i wymagań osób/rodzin przez OPS.
8. Większa motywacja osoby lub rodziny do pracy z inną instytucją lub organizacją pozarządową.

ETAP TWORZENIA PLANU PRACY Z OSOBĄ I RODZINĄ

Uzgadniając z osobą/rodziną plan współpracy, pracownik socjalny odnosi się do zidentyfikowanych potrzeb, oczekiwań, a także wyznaczonych celów.

Przesłanką do podjęcia decyzji o powołaniu ZZK na etapie tworzenia planu jest:

1. Sytuacja, w której wobec deklarowanych potrzeb osób i rodzin oraz w związku z koniecznością udzielenia wielowymiarowego wsparcia, opracowywany plan działania zawiera elementy niemieszczące się w kompetencjach i możliwościach pracownika socjalnego i całej struktury OPS.
2. Nieoczekiwana zmiana, która nastąpiła w sytuacji osoby lub rodziny – pracownik socjalny podejmuje działanie adekwatne do okoliczności i w uzasadnionych wypadkach, gdy wymagana jest znacząca zmiana planu współpracy i uwzględnienie w nim elementów strukturalnie i funkcjonalnie ulokowanych poza OPS, proponuje powołanie ZZK.
3. Fakt, iż specyfika celów i zakres potrzeb oraz oczekiwań klientów wymaga zaangażowania w proces opracowania planu współpracy zespołu multiprofesjonalnego, ponieważ wskazane jest wzmocnienie osoby/rodziny przez specjalistów spoza OPS, np. terapia alkoholowa, doradztwo zawodowe.
4. Wyrażna prośba osoby lub rodziny.

ETAP REALIZACJI DZIAŁAŃ ZAWARTYCH W PLANIE PRACY Z OSOBĄ I RODZINĄ

Na tym etapie, decyzja o powołaniu ZZK może wynikać z faktu, iż:

1. Podejmowane działania nie przynoszą satysfakcjonujących efektów – pomimo wdrożenia planu pracy, potrzeby i oczekiwania osoby/rodziny nie zostają zaspokojone, a cele nie są

osiągnięte.

2. Ujawniają się nowe okoliczności, stanowiące przeszkodę w osiągnięciu celów → osoba/rodzina wobec napotkanych trudności szuka wspólnie z pracownikiem socjalnym innych rozwiązań, a szansą na poprawę sytuacji jest włączenie jej w sieć wielosektorowej współpracy i powołanie ZZK.
3. W trakcie realizacji działań pracownik socjalny napotyka trudności, które przekraczają jego kompetencje i uprawnienia.
4. Dostrzeżenie potrzeby uzyskania pomocy w dostępie do zasobów środowiska lokalnego, niezbędnych do realizacji działań zawartych w planie pracy.
5. Podjęcie kolejnej próby odzyskania przez osobę/rodzinę własnej sprawczości i potrzeba dodatkowego wzmocnienia motywacji do realizacji przez nią zaplanowanych działań lub zmieniająca się jej ocena postrzegania celu i miejsca dokonywania się zmiany życiowej.
6. Wyrażenie woli przez osobę/rodzinę włączenia w proces jej wsparcia i z jej aktywnym udziałem ZZK.

ETAP EWALUACJI

Przesłanką do podjęcie decyzji o powołaniu ZZK na etapie ewaluacji jest:

1. Stwierdzenie, że zrealizowany Plan pracy nie doprowadził do poprawy sytuacji osoby lub rodziny, lub poprawa sytuacji jest na tyle niewystarczająca, że proces udzielania wsparcia wymaga kontynuacji.
2. Wykazanie, że pracownik socjalny wykorzystał wszystkie swoje zasoby w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, a pomimo to nie udało się doprowadzić do oczekiwanej zmiany.
3. Nieosiągnięcie założonych w planie pracy/projekcie celów i wskaźników – pracownik socjalny dokonując ewaluacji, gdy potwierdza ona, iż należy kontynuować wsparcie dla osoby czy rodziny, uwzględniając specyfikę poszczególnych środowisk, dynamikę i specyfikę relacji

pomocowej, przebieg procesu pomocowego, jego uwarunkowania, potrzeby i oczekiwania klientów może uznać, że będzie ono bardziej efektywne, gdy proces pomocowy zostanie zrealizowany z wykorzystaniem zasobów ZZK i partnerów kooperacji i taką propozycję przedstawi osobie/rodzinie.

4. Wyrażna prośba osoby lub rodziny.